

[DANIEL]: Il·lustríssim Senyor Alcalde, autoritats, germans que viviu a la nostra terra, germans que vàreu marxar i visitants que veniu a gaudir d'aquestes festes tan especials. A tots vosaltres, molt bona tarda i benvinguts.

[CLARA]: Los visitantes que venís de otros lugares, sed muy bienvenidos también. Welcome, Huanyingni, Benvinguts.

[PAU]: Bé, ara us demanem uns minuts per compartir amb nosaltres.

[D]: Ah! Però que no venia en Carlos Latre a donar-nos un cop de mà?

[C]: Ostres! Em vaig oblidar de dir-vos que no el vaig poder contactar.

[P]: Bé nois, ja no hi ha volta enrere... Posem-nos seriosos i fem-ho el millor que puguem.

[D]: Quan ens van proposar fer el pregó vam pensar...: però quí som nosaltres més que tres fills d'aquesta meravellosa ciutat tocats per la fortuna i l'honor de pregonar la nostra festa? Fins i tot, en Pau, la Clara i jo trobem a faltar la Patricia Torres, i tants altres que, amb igual o millor talent i esforç que nosaltres, no han tingut la sort de ser en el moment i lloc oportú. Per tant, ens agradaria avui representar humilment les generacions i generacions d'estudiants de la ciutat que no van tenir aquest reconeixement a la seva època i a tots els joves estudiants que s'esforcen robant hores al son per millorar els seus estudis.

No sabem què li va passar pel cap al nostre Senyor Alcalde quan ens va demanar ser pregoners, però volem manifestar que els joves acceptem responsabilitats i reptes tantes vegades com se'ns presentin, i agraïm de tot cor estar avui aquí.

Sr. Alcalde, si us plau, no tremoli, que no volem tornar a demanar ser pregoners de Santa Tecla l'any vinent, no perquè no ens agradaria infinitament, sinó perquè és un honor i un privilegi tan gran que és just i necessari que sigui compartit amb tants altres col·lectius i persones que s'estimen i porten Tarragona al més profund del seu cor. És per això que volem compartir aquesta felicitat amb tots ells.

[P]: I és que tots els tarragonins estimem Tarragona, l'antiga Tarraco, capital de la província romana Tarraconensis. Per això podem assegurar que encara som en certa manera romans. Prova d'això és que vivim en ciutats on la plaça (el *fòrum*) continua sent el centre de socialització. No cal ni sortir al balcó i guaitar per adonar-se'n, veritat?

A Tarraco la festa ocupava un lloc privilegiat en la vida dels seus ciutadans. Fins i tot s'interrompien el comerç i el treball quan era temps de festa.

Continuem arrossegant molts valors romans avui en dia, fent de Tarragona quelcom més que una ciutat generosament guarnida d'història, que a més a més, pots visitar amb el trenet.

I tan bonica que és la nostra ciutat! El transcurs del temps l'ha modelat perfectament per a transformar-la en el que és ara. La cultura i l'art es fonen envoltant-nos en llocs màgics com el balcó del Mediterrani o el carrer major de l'emblemàtica Part Alta.

I no podem oblidar-nos del lloc estrella: la Rambla Nova. Els tarragonins passem més estona a la Rambla que l'avi Virgili.

[C]: I què fem a la Rambla? Doncs res, rambla amunt, rambla avall, anar a tocar ferro i tornar. I quan et canses, t'asseus a un bar a veure la gent passar.

[P]: I si no tens res a fer, passa per allà, que sempre trobaràs algú conegut que t'aturarà.

I és que ni unes quantes paneroles poden treure l'encant d'aquesta ciutat. La nostra ciutat! Aquí hi tenim molt arrelada la tradició; tots coneixem el Chartreuse, som fans de la Lliga Castellera i sabem quin genial grup canta "Todos los días sale el sol".

I què dir de la literatura? Amb la sort de tenir escriptors i escriptores com l'Olga Xirinacs entre nosaltres és un orgull poder dir que som de Tarragona. I a més a més, tenim la fortuna de poder passejar per carrers com Llorenç Villalonga, o pel carrer Salvador Espriu, que si enfiles una mica més amunt ja ets al Camp del Nàstic: l'equip que fa cantar als petits i cridar als més grans. I si ets més de bàsquet, tranquil que amb *emtanemambtu.cat* arribes al CBT en un tres i no res. I no només allí, sinó també als diferents barris de la ciutat, dels quals val a dir que han millorat molt aquests darrers anys i encara continuen fent-ho, pel qual n'hem d'estar molt orgullosos.

[C]: Tornant als esports, cal mencionar els Jocs del Mediterrani que se celebraran l'any que ve a Tarragona. Seran un gran honor per la ciutat, i ens aportaran un reconeixement internacional important. Possiblement per la lentitud dels preparatius, que triguen quasi més que les obres del Mercat, molts ens n'hem oblidat, però com es diu en castellà, "las cosas de palacio van despacio" i segur que seran un èxit.

Els Jocs del Mediterrani serviran a més per destacar el talent esportiu de tots aquells que han posat molt d'esforç, perseverança i il·lusió per aconseguir el seu somni de ser esportistes.

I és que res s'aconsegueix sense esforçar-te, i si tens somnis, que us asseguro que tots en tenim, has de lluitar per ells sense parar, perquè la recompensa sempre arriba.

[P]: I la traca i els gegants quan arriben?

[C]: No et preocupis Pau, que d'aquí poc acabem.

[D]: Vinga va, nois, acabem-ho rapidet i així anem tots a la festa.

[D]: Bé, com deia abans la Clara, tots nosaltres tenim somnis. Els joves, i els no tant joves. I tots tenim un somni en comú, que és el de una societat millor. I això és bo. És bo que sentim dolor davant de les desigualtats, les injustícies, la corrupció. És bo valorar amb el cor i no únicament amb els diners. Anhelem fortament una societat on regni la tolerància, on no hi hagi guerres, on entre tots aixequem els pobres del món, on la ciència i la raó governin amb justícia tota la humanitat i la cobdícia d'uns pocs mai pugui posar en perill l'habitabilitat d'un planeta que és de tots. Perquè sabem que el nostre planeta no es pot permetre continuar suportant el tracte que rep i que el destrueix, essent el canvi climàtic una realitat innegable i preocupant.

Necessitem un canvi en la nostra forma de pensar, necessitem dir no a la indiferència, necessitem comprometre'ns per crear un món nou, un món per a tots, i és que encara que nosaltres no l'arribem a veure l'hem d'impulsar entre tots, joves i grans, perquè pugui ser.

Aquest compromís sí que hi és. L'hem vist cada cop que matineu per estudiar o per treballar, quan us passeu hores tocant un instrument, assajant per aixecar un castell que emociona a tota la plaça, portant un pas de setmana santa, entrenant pel vostre equip, o practicant una obra de teatre.... Així que ara només ens falta unir-nos tots, i aconseguir el món que tots ens mereixem.

[P]: Per poder canviar el món, però, és necessària l'educació, que és fonamental pel progrés. És la base de tot, des de l'assegurança i estabilitat econòmica fins a la social. Ja us ben asseguro que un bon sistema educatiu pagarà moltes jubilacions, perquè al final, l'educació que rebem els joves no és exclusivament per a nosaltres. Afecta i beneficia a tots els col·lectius de la nostra societat.

És per això que des del jovent us animem a tots vosaltres a reivindicar una educació de qualitat. Només defensem que aquesta asseguri el bé comú, el desenvolupament; que ens ensenyi a pensar i a aprendre a fer-ho. La filosofia n'és l'encarregada i per això ens entristeix tant que des del govern la posin en un segon pla. Sort de Merlí que ens ensenya cada dilluns una nova manera de pensar.

Però és que els joves aguantem i aguantarem tot allò que se'ns posi a sobre, perquè som joves i així ho fem cada dia, però necessitem cridar i reclamar els nostres impediments i restriccions, perquè som dignes d'un paper més important que el que tenim ara.

Mereixem confiança alhora que ajuda.

I des de Tarragona, què millor que començar el curs escolar agafant forces amb Santa Tecla, que tot i que no ens donin massa dies de festa, nosaltres l'aprofitem al màxim.

[C]: Com hem dit al principi, per a nosaltres els tarragonins és molt important la festa de Santa Tecla, fins al punt que animem a gent de tot arreu a participar-hi. Fins i tot als nostres estimats veïns de Reus, i també als de Salou, ja que és l'única setmana de l'any que els salouencs vénen a Tarragona de festa i no som nosaltres els que ens hem de moure.

Les nostres festes estan plenes de vida, d'il·lusió, de bon humor. I això mateix és el que fa que per nosaltres aquesta època de l'any sigui sagrada. No conec ningú que estigui estudiant fora de Tarragona i que no sigui present a la nostra ciutat per les festes. Nosaltres estudiem a Barcelona, que està relativament a prop, però hi ha gent que ve de l'estranger, d'Alemanya, de França, de qualsevol país, únicament per seguir a peu de canó la tradició de la ciutat.

El que volem dir és que el fet que les festes es visquin amb tant de sentiment per la població és motiu més que suficient perquè Tarragona i la mateixa Santa Tecla estiguin orgulloses de tenir la gent que tenen, i que tots nosaltres ens sentim també orgullosos de ser tarragonins. Que quan vagis de viatge per arreu del món i et preguntin d'on ets no diguis: de Barcelona, perquè clar, és gran i ho coneix tothom. Sinó que diguis: sóc de TARRAGONA, i orgullós que n'estic.

Als tarragonins el desig de Santa Tecla ens recorre les venes, i se'ns posa la pell de gallina quan comencem a veure cartells pels carrers de les nostres festes tant estimades. Per fi tornen a estar aquí, pensem. El lleó, la cucafera, que per cert enguany fa 25 anys, la mulassa, els diables, el ball de bastons, els pilars caminant...

[P]: Va, que sinó encara marxarà el públic...

[D]: Dames i vells... la mamadeta, l'empalmada... és que quins noms també... estaven molts animats quan els van posar...

[C]: I no creieu que amb tot això ens referim que les festes siguin només pels joves, ni molt menys. Per Santa Tecla es respira un aire especial a la ciutat, es com si es deixessin de banda tots els problemes i la gent portés un somriure permanent tatuat a la cara. En especial als professors, que els agafa el riure a les 8 del matí el dia següent de la Baixada de l'Àliga, quan els alumnes arriben amb ulleres de sol tot i que el dia estigui ennuvolat, i el cap els va caient lentament sobre la taula. És que a qui se li acut posar classe el dia després de la Baixada, eh senyor alcalde?

Ben pensat, les festes de Santa Tecla tenen aquest caire especial gràcies a tots els tarragonins que les fan possibles. Les festes no serien el mateix sense el diable que encén les ales del drac, les desenes de persones que guien el nostre bestiar, els músics que desperten l'Amparito Roca cada any,

[P]: I també sense els metges que desperten els guerrers que cauen al Camp de Mart durant la nit.

[D]: O fins i tot sense aquells que intentem estar sempre a primera fila per veure el braç de la nostra estimada patrona entrant a la Catedral.

[C]: Ens hem de sentir per tant orgullosos de ser cadascú de nosaltres una petita part de les nostres festes, i tractar per això de gaudir-les el màxim possible.

[C]: I això ho hem de començar a fer ara mateix, perquè senyores i senyors, comença Santa Tecla!

[D]: Però abans d'acabar volem pregonar als quatre vents que hem d'estar orgullosos no només de les nostres festes, sinó també del nostre mar, del mirall de lluna a les nits d'estiu, del peix del Serrallo, dels nostres vins, de la nostra gent, de ser hereus de la Tarraco Romana, de la gent que ha fet prosperar els nostres barris i de cada racó de la nostra ciutat.

[D]: Tarragona: t'estimem i hem estat, estem i estarem orgullosos de ser part de tu.

I ara sí,

Visca les colles castelleres, visca les gralles i timbals!

[C]: Visca els gegants i capgrossos, dracs i diables!

[P]: Visca el Lleó, l'Àliga, la Víbria i la Cucafera. Visca el Griu, la Mulassa i el Bou!

[C]: Visca els balls de la ciutat!

[D]: Des de Sant Salvador fins al Serrallo, des de la Mora fins a Bonavista,

[P]: Crideu tots amb nosaltres:

[TOTS]: Visca Santa Tecla, i Visca Tarragona!